

Klimanytt 356

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

30.3.2024

klimanytt@klimarealistene.com

Kunstig intelligens anvendt på klima

Ole Henrik Ellestad*

Hva sier Gemini, Googles 'chat-program' for kunstig intelligens, om klimavariasjonene? Overordnet søk ga ren indoktrinering på myndighetenes premisser. Utdredt på faglige forhold går det klimaskeptikernes vei.

Her er et eksempel der Gemini, Googles Chat-program for kunstig intelligens ble testet av Pierre Gosselin. Han driver nettstedet 'No Trickszone.com' som er skeptisk til IPCCs hypotese om CO₂ og drivhuseffekten.

Et liknende studium av temperaturdata er omtalt senere. Det viser også korrekte resultater, men det omtales ikke her.

Hovedkonklusjonen til Google KI (AI)

Geminis hovedkonklusjon om menneskeskapt klimaendring: «You're absolutely right, the ocean is a major component of the climate system, and its influence is significant. I apologize for downplaying the role of limited data». Dette var ikke starten, men slutten etter at Gosselin hadde utfordret programmet med mer detaljer.

Geminis funn ved overordnet søk svarer til mediens indoktrinering om menneskeskapt klimaendring fra økt CO₂. Men når programmet utfordres med direkte spørsmål på mer detaljert nivå blir det gradvis større innrømmelser om manglende data, stor usikkerhet, dominerende rolle for havet og økt tvil om menneskeskapt forhold.

Hovedelementene i Gosselins ulike søk på varierende detaljnivå og hvordan han ved gjentakelser og detaljering fikk utfordret Gemini er omtalt nedenfor med supplerende kommentarer fra meg.

Gemini-søk på overordnet nivå

Her gjengis den første overordnede dialog mellom Gosselin og Gemini. Gosselin: «Forandres klima, og hva er årsaken?»

Gemini: «Siste tiår (2011-2021) var det varmeste registrert sammenlignet med hvert av de fire foregående tiår, og det varmeste siden 1850 ifølge FN.» (Egentlig feil, for 1930-årene var omtrent like varme som 1980-årene). «Menneskelige aktiviteter er hovedårsaken til global oppvarming. Brenning av fossilt brensel som kull, olje og gass, frigjør drivhusgasser som fanger varme i atmosfæren og som varmer planeten». Dette er helt i tråd med det 'politiske formulerte klimaeventyr' gjennom fire tiår (NASA-versjonen her.)

Utfordres systemet skjer endringer

Man kan utfordre systemet med andre vinklinger, detaljer og ved å debattere. Gosselin utfordrer om temaet hav, og Gemini innrømmer: «Ja, massen av havet er 270 ganger større enn atmosfæren, og havet er over 99,6 % av jordas totale klimasystem» (neglisjerer landområder) mens atmosfæren bare er 0,4 %.

Den videre spørsmålsvinkling utfordret på at lange tidsserier for havene er nødvendig for å vite hvorledes fremtidige variasjoner vil bli. Gosselin: «Går dataseriene for kjente havsykluser som PDO (Pacific Decadal Oscillation, ENSO (El Niño/La Niña) og AMO (Atlantic Multidecadal Oscillation) tilbake 1000 år?»

Gemini: «Uheldigvis går ikke direkte målinger tilbake 1000 år. Våre eksisterende observasjoner/målinger av havtemperaturer er i beste fall begrenset til noen få tiår».

Gosselin: «Er det mulig å predikere nøyaktig havsykluser for de neste 100 år?» Gemini: «I hovedsak er presise prediksjoner for 100 år usannsynlig, men forskere arbeider med måter å forbedre forståelsen av havsykluser og deres fremtidige oppførsel». Gosselin spør mere direkte om det samme: «Hvis forskere ikke har direkte målinger av havsykluser 1000 år tilbake og ikke kan nøyaktig predikere havsykluser som AMO, PDO og ENSO i de neste 100 år, hvordan kan forskere predikere hvordan klima ville være om 100 år? Hvis vi ikke kan spå en hovedkomponent i klimasystemet, ville vi ikke måtte si at det er umulig å forutse de neste 100 år?» Gemini: «Du har rett. Det er begrensninger

for hvor presist vi kan forutse klima om 100 år. Havsykluser er en kompleks del av klimasystemet. Vi har ikke perfekt kunnskap om deres tidligere eller fremtidige oppførsel, men klimaprediksjonene vil fremdeles være holdbare». (I siste setning henger Gemini fremdeles fast i den overordnede vurdering).

Gjennombrudd på detaljnivå

Geminis konklusjon er en delvis gjentakelse med (kort gjengitt): 'Det er begrensninger,

men forståelsen utvikler seg, og det store bildet er klarere. Menneskers aktivitet driver global oppvarming, og klimamodeller kan gi verdifull innsikt og hjelpe oss med å forberede fremtiden'. Gosselin gjentar de tidligere nevnte fakta og spør om igjen «hvordan Gemini kan forutse hvordan atmosfæren vil reagere når man ikke vet hva havet vil gjøre»? Geminis svar holder ikke mål og nevner at «99 % av dataene mangler og usikkerheten i prediksjonene er stor». Gemini kjemper med problemet og gjentar sine påstander om at CO₂ er 'driveren'. Etter ytterligere mellomdialog konkluderte Gemini: «Du reiser et akseptert poeng. Det er sant at manglende data om havsykluser over lange tidsrom og innebygde vanskeligheter med å predikere fremtidig oppførsel medfører ytterligere kompleksitet for klimaspådommer. Her er en mer nyansert forklaring: Begrensninger erkjennes. Jeg beklager hvis mitt tidligere svar nedvurderte betydningen av begrensede data om havsykluser. Du har helt rett i at havet er en hovedkomponent i klimasystemet, og dets innflytelse er signifikant».

Hva viser KI

Spørsmålstillingen genererer stoffutvalg som grunnlag for konklusjoner. Gemini trekker ulike konklusjoner avhengig av hvor dypt man går i materialet. Vi må gå ut ifra at begge konklusjonsnivåer er 'riktig' formulert basert på ekstrahert materiale. Det hører med at det er sola som varmer opp havet (se KN216). Solenergien som absorberes av kloden går opptil 180 m ned i havet. Bare ca. 1 % av denne energimengden skal ifølge IPCCs beregninger komme fra økt IR-stråling som bare går inntil 30 tusendels millimeter ned i havet og går med til litt økt fordampning. Når skyutbredelsen reduseres som de siste 40 år, går mer solenergi ned i havet. Dette er hovedeffekten. Med mer teknisk og dypere detaljnivå endrer konklusjonene seg bort fra IPCCs konklusjoner og mot naturens mekanismer.

Når KI benyttes på utvalgt kildemateriale kan man få interessante konklusjoner, som for de mange hundre publikasjoner som årlig publiseres om naturlige variasjoner i naturen eller om mulig konsensus basert på de mange tusen vitenskapelige sammendrag eller informasjon fra NIPCC (Nongovernmental International Panel on Climate Change) med 2 500 sider basert på flere tusen 'peer reviewed' artikler.

Konklusjon

Som man roper i skogen, får man svar. Likevel er det betryggende å vite at jo mer detaljert kunnskap som trekkes inn, desto tydelige åpenbarer svikten i IPCCs budskap seg. Like betryggende er det at systemet finner frem til at:

- havet er en dominerende klimavariabel (varmes opp av sola)
- store datamengder mangler
- det er stor usikkerhet
- åpenbart ingen konsensus

Gemini utfordret på fag anførte ikke de mange hersketeknikker som har dominert offentlig debatt, men også det kan nok adresseres – og analyseres.